

Relat de la Festa Major de Blancs i Blaus 2026

Relat 4 Guillem Estadella

Bon dia, bona tarda i bona nit per a quan llegeixis això. És molt fort, perquè porto des de diumenge a Granollers i ahir va ser quan es va donar el tret de sortida a la Festa Major amb el pregó de Gerard Oms. Realment és al·lucinant, el vostre rotllo. Fa gairebé una setmana que estic enganyat. Jo em pensava que ja estàvem de Festa Major i ahir la il·lustríssima màquina, l'Alba, em diu: «No, no, que això era el tret de sortida oficial de la Festa Major». Déu meu... M'han enganyat ben bé tot aquest temps.

Avui deixem de banda les colles i parlem del que és la Festa Major. Perquè, realment, amb quatre dies que he vingut, entenc perfectament què és la Festa Major de Granollers. Al final, un relator té un privilegi absolut, però també una gran responsabilitat. Això és una mica com a Peter Parker, no? Allò de: «Un gran poder comporta una gran responsabilitat». Doncs ben bé, ser el relator de la Festa Major de Granollers ho és. Perquè al final tenim el privilegi, la sort i l'honor de poder entrar a Granollers ben a dins. Fins al fons. Fins a la cuina. I descobrir tot el que hi ha darrere.

Si jo mai hagués estat relator de Granollers, molt probablement no hauria vingut mai a la Festa Major de Granollers. Però és que, encara que hagués vingut, tampoc mai l'hauria viscut com l'he viscut gràcies a les colles i a vosaltres. I és ben bé que, per a mi, Granollers ara té un significat molt més especial. Vull dir, Granollers, per a mi, ja no passarà a ser una ciutat qualsevol. Per mi ara té una importància. Té un cert arrelament. He conegut gent, he compartit riures... i tot això en una setmana. Per mi ha estat l'experiència més intensa que he tingut mai, ha estat com un Gran Hermano a la catalana. Ben fet. I sense tanta droga. Per mi ara Granollers serà un punt de referència. Granollers ja estarà al meu mapa mental. El sentiré com a casa.

I que quan algun dia vingui a prendre alguna cosa, quan algun dia vulgui passar per aquí, pensaré en tot això. I veuré cares conegudes. Potser em costarà reconèixer-ne algunes, perquè hi ha algú que anava molt content... Però, al final, és pensar i dir: Joder, em sento de Granollers!

Tornant al que vam viure ahir... espectacular. Crec que no hi ha millor cosa que defineixi Catalunya que la seva festivitat, la seva cultura popular, i el seu folklore. I, a Granollers n'hi ha de sobres! Quina barbaritat amb els Xics, amb els gegants... Quina barbaritat amb el correfoc. Quina barbaritat amb tota la gent que viu la cultura catalana d'aquesta manera. Al final, cada tret diferencial que teniu a Granollers és el que us fa encara més especials. Aprofito també per enviar una fortíssima abraçada a tota la gent dels gegants. Celebrem que estigueu tots bé, tots us teníem molt presents durant tota la nit.

I quin gran pregó! Fot enveja. Vull dir, és que feu molt de fàstic, ho feu tot molt bé. Collons! El pregoner d'ahir, us he de dir —i us soc sincer—, no sé qui era. Em van dir que venia Mario Casas i després el vaig veure amb ell i vaig dir: «Potser és Mario Pasas», perquè no s'assemblaven gaire. Però, ostres, crec que ahir va fer l'exercici perfecte.

Aquest pregó que va fer s'hauria d'ensenyar a totes les universitats de festes majors de Catalunya. Un pregó punyent. Un pregó amb bon discurs. Un pregó amb sentiment. Un pregó de quilòmetre zero. Impecable, de veritat. Felicitats, Gerard!

En definitiva, amics i amigues de Granollers, em teniu el cor robat. De veritat.

Crec que les festes majors han de ser això. Han de ser aquest punt de nexa entre grans i petits, entre gent molt variopinta, però que, al final, tots units volen una cosa: gaudir de la seva vila, gaudir de Granollers. L'equilibri perfecte entre el folklore i la festivitat. Ahir vaig poder gaudir del pregó, dels actes més institucionals i, de cop i volta, a les tres de la matinada, vaig rebre una trucada de la Berta Llobet, dels Blancs: «Has de venir a la Porxada, al pregó dels borratxos!»

Increïble. Això és la Festa Major també. La rebel·lia. Les ganes de trencar les normes. Les ganes de trencar el protocol. Les ganes de sentir que formes part d'un col·lectiu. Això és el batec. El motor que fa que les viles estiguin vives i no els decibels. Per tant, jo només puc dir-vos que el que vaig tornar a sentir ahir és enveja.

No em vull deixar tampoc els versots dels Diables. Sincerament, una Festa Major sense reivindicació política, sense reivindicació social, sense reivindicació... no és una Festa Major completa. És bàsicament com quan vas amb Rodalies i arriba a l'hora. És estrany, perquè no és el que passa normalment. Per tant, agraït, sobretot, als Diables de Granollers per poder haver compartit aquesta estoneta amb vosaltres. Crec que és dels millors versots que he vist mai, pel que fa a estructura, organització i d'espectacle. De veritat, us felicito a tots i a totes, en especial al Sergi Gimeno qui s'ha convertit en el meu Teletubie. Ho dic perquè té un gran cor i sempre va 'Tinkiwinki'.

En definitiva, a mi aquesta Festa Major, a mi aquests dies, m'han marcat. A mi aquests dies m'han fet sentir coses. Vaig entrar sent una persona el diumenge. Recordo entrar tímid, amb una mica de por i respecte, pensant: «Ai, Guillem, hem fet bé de venir aquí? Ho farem bé?» I surto sentint-me com a casa. Ahir també es va dir al pregó: Granollers és una ciutat que acull la gent d'on sigui, d'on vingui, com sigui, i com parli. I això no ho heu de perdre mai. Com ahir es va dir als versots també: "No passaran".

I, per anar acabant, òbviament, crec que toca dedicar-vos una cançó. Aquesta cançó, per mi, és molt especial. Una cançó d'un grup que ha tornat i que també té un punt d'unió amb Granollers. Alguns de vosaltres va saber que seria el relator i em va veure presentant els concerts de La Gossa Sorda a Cunit, i sé que alguns us va acollonir (hahaha). És de les meves cançons preferides. I hi ha una frase que ara, per mi, ja quedarà totalment enclavada a Granollers, que és: *"Quan isc a buscar l'alegria. No sé per què acabe sempre en el teu carrer, allí es sent una melodia. Arrap de canyamel, carícia d'esbarzers"*

Granollerins i granollerines, s'apropa el final. Gaudiu-lo, que us queden tres dies meravellosos. Queda molt per viure, grans activitats, queden grans moments, queda el Concurs de Rajolers, queda el veredict... Queden moltes coses per viure. Agafeu-vos-ho amb calma i, si us plau, amb algun ibuprofèn. Malauradament, ens veurem directament diumenge. Que sapigueu que aquest és el penúltim relat d'aquesta Festa Major d'enguany. I res, ens veiem pels carrers de Granollers. Ens abracem, bevem cervesa i el que calgui.

Guillem Estadella. Dijous 27 d'agost de 2026